

อุตสาหกรรมสิ่งทอโมร็อกโกเผชิญแรงกดดันหนัก ส่งออกหดตัว 9.1% จากวิกฤตขาดแคลนแรงงาน

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องหนังของโมร็อกโกกำลังเผชิญภาวะชะลอตัว หลังยอดส่งออกช่วง 5 เดือนแรกของปี 2569 ลดลง 9.1% โดยสาเหตุสำคัญไม่ได้มาจากปัจจัยด้านโลจิสติกส์หรือสภาพอากาศอีกต่อไป แต่เกิดจากการขาดแคลนแรงงานฝีมืออย่างรุนแรง ส่งผลให้ผู้ผลิตไม่สามารถส่งมอบสินค้าได้ตามกำหนดและเสี่ยงสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

ข้อมูลจาก Office des Changes ของโมร็อกโกระบุว่า การส่งออกสิ่งทอและเครื่องหนังของประเทศลดลง 9.1% ณ สิ้นเดือนพฤษภาคม 2569 โดยกลุ่มเสื้อผ้าสำเร็จรูปลดลง 8.2% และกลุ่มเสื้อถักลดลงถึง 11.8% สะท้อนว่าการชะลอตัวได้ขยายวงกว้างและมีลักษณะเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างมากกว่าผลกระทบระยะสั้น

ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมระบุว่า โมร็อกโกกำลังขาดแคลนพนักงานควบคุมเครื่องจักรในโรงงานประมาณ 16,000 ตำแหน่ง ส่งผลให้กำลังการผลิตลดลง โรงงานไม่สามารถส่งมอบสินค้าได้ทันตามคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ และสูญเสียโอกาสทางการค้าอย่างต่อเนื่อง

การประเมินเบื้องต้นชี้ว่า การขาดแคลนแรงงานดังกล่าวอาจทำให้ประเทศสูญเสียกำลังการผลิตกว่า 46 ล้านชิ้นภายใน 5 เดือน และหากสถานการณ์ยังไม่เปลี่ยนแปลง ความเสียหายทางเศรษฐกิจอาจสูงถึง 5.5 พันล้านดีแรห์มต่อปี (1.497 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)

สาเหตุสำคัญของปัญหาเกิดจากค่าจ้างที่ไม่สอดคล้องกับค่าครองชีพในเมืองอุตสาหกรรมหลัก เช่น แทนเจียร์และคาซาบลังกา ซึ่งแรงงานมีรายได้เฉลี่ยเพียง 3,600 ดีแรห์มต่อเดือน (980 ดอลลาร์สหรัฐ) ขณะที่ค่าเช่าที่พัก ค่าเดินทาง และค่าครองชีพสูงจนทำให้แรงงานจำนวนมากไม่เห็นแรงจูงใจในการเข้าทำงาน ส่งผลให้ภาคการผลิตเผชิญข้อจำกัดด้านกำลังคนอย่างต่อเนื่อง

นักวิเคราะห์เตือนว่า หากโมร็อกโกไม่สามารถแก้ไขปัญหาแรงงานได้อย่างเร่งด่วน ประเทศอาจสูญเสียสถานะฐานการผลิตใกล้ยุโรป (Nearshoring Hub) เนื่องจากผู้ซื้อระหว่างประเทศอาจหันไปเลือกแหล่งผลิตอื่นที่สามารถส่งมอบสินค้าได้รวดเร็วและมีความน่าเชื่อถือมากกว่า

ที่มา: <https://www.globaltextiletimes.com/>

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการไทย

- ใช้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่อุปทาน ผู้ซื้อในยุโรปอาจมองหาซัพพลายเออร์รายใหม่ หากผู้ผลิตไทยสามารถรับประกันคุณภาพและการส่งมอบที่ตรงเวลา จะมีโอกาสขยายตลาดทดแทนโมร็อกโกได้
- ลงทุนด้านระบบอัตโนมัติ ปัญหาของโมร็อกโกสะท้อนว่าการพึ่งพาแรงงานจำนวนมากเป็นความเสี่ยง ผู้ประกอบการไทยควรเพิ่มการใช้ระบบอัตโนมัติ การผลิตอัจฉริยะ เพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว
- ยกระดับการบริหารทรัพยากรบุคคล การพัฒนาทักษะแรงงาน ปรับโครงสร้างค่าตอบแทน และสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดึงดูดแรงงาน จะช่วยลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนบุคลากรเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในโมร็อกโก
- เน้นจุดแข็งด้านความยืดหยุ่นในการผลิต ผู้ประกอบการไทยควรพัฒนาระบบผลิตที่สามารถรองรับคำสั่งซื้อขนาดเล็ก ส่งมอบ รวดเร็ว และปรับเปลี่ยนรูปแบบสินค้าได้ทันต่อความต้องการของตลาด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตรายอื่นในอนาคต.